

et efter Rettens Skjøn: tilstræffeligt Devis, vil gaa til det Yderste for at skaffe dette frem, hvad der ikke vilde ske, hvis Fordringen var stillet noget mere bestemt, og jeg tror derfor, at der vilde være Anledning til at gjøre sig Umage for at faae det herhen Hørende stillet noget skarper frem. Maasse jeg i alt Fald kunde antyde min Tanke ved at sige, at man kunde noget mere bestemt holde sig til det Objektive, til det Ydre af de Retshandeler, som der er Spørgsmaal om, og noget mindre til det Subjektive, til de Tavler og Forestillinger, som den paagjældende Kreditor i sin Tid har gjort sig om Forhandlingen med Fallenten i det Tilfælde, hvorom der er Tale. Førend jeg med disse Bemærkninger forlader dette Kapitel, skal jeg, skjøndt jeg ellers skal afholde mig, fra specielle Punkter, dog henlede Opmærksomheden paa, at § 30 vistnok lider af en Mangel; det er den Paragraph, som bestemmer, at Sag skal anlægges, hvor der er Spørgsmaal om at afkræfte Retshandler, inden 4 Uger efter sidste Skifteafsamling, dog saaledes, at hvor Sag skal anlægges i Kolonierne eller paa Færøerne, eller Föland, altsaa udenfor Danmark, skulle de fornødne Foranstaltninger først være truffet inden 8 Uger. Men det vil ikke være nok med at lade det blive ved at sige „de fornødne Foranstaltninger“; thi hvad vil det sige, at der skal være truffet „fornødne Foranstaltninger“? Her kan man sige, at Sag skal være anlagt; men „fornøden Foranstaltning“, skal det sige, at der er truffet en Foranstaltning til at faae Stævning iværksat, eller skal den være forkyndt? Det Stadium, som man fordrer i § 30, tror jeg derfor, at det vil være sikkrere, om ikke nødvendigt, at betegne noget nærmere. — Det næste Punkt, der har været en hel Del omtalt, har været selve Skiftebehandlingen, og der have de ærede Folkethingsmænd for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) staaet stærkt imod hinanden. Jeg tror, at hvordan man end vil være stemt for Paa-virkning af fremmede Lovgivninger, saa maa man dog indrømme, at Fallitboers hidtilværende Behandling af Skifteretten har været forbundet med store Mangler og Ulemper, ikke Mangler og

Ulemper, som kunne tilskrives vedkommende Embedsmænd, men Mangler og Ulemper, som have ligget i hele den Maade, hvorpaa Lovgivningen har ordnet Sagen, have ligget deri, at man for Meget har ladet det blive enhver Kreditors egen Sag at sørge for at faae sin Ret fyldestgjort, i Stedet for at man skulde have paalagt Skifteretten at gjøre dette, saaledes at den kom til at understøtte de Bestræbelser og de Foretagender, som fra Kreditorernes Side fandt Sted for at komme til deres Ret. Man har efter den bestaaende Ret ikke tilstræffelig hjulpet Kreditorerne i at foretage det, som var fornødent, for at de ikke skulde komme til at lide ubilligt under Konkursbehandlingen, og dette har ikke kunnet være uden Følger for Skiftebehandlingen selv. Jeg skal ikke her gaa ned i Enkeltheder, og navnlig skal jeg vel vogte mig for at komme ind paa, hvad der er blevet udtalt fra den ene Side over Forholdet med de nu paatænkte Kuratorer. Jeg skal undlade det af den Grund, at Forholdet med de hidtil brugelige Kuratorer sandelig har sine store Mangler. Mener man, at der skal udvikle sig Misforhold ved Kuratorer, som antages af Kreditorerne, og som ved Siden af sig have Kreditorudvalget, saa behøver man paa den anden Side jo blot at minde om, at Kuratorer, som ikke ere blevne valgte paa denne Maade og ikke ere valgte, fordi Kreditorernes egen Tillid har kaldt dem til dette Hverv, ikke kunne lede til bedre Resultater end de Kuratorer, som vælges af selve Kreditorerne, og som endda faae Kreditorudvalget ved Siden af sig, medens Kurator hidtil har staaet, ganske vist som Skifterettens Medhjælp, men som Skifterettens meget underordnede Medhjælp, idet for Dvrigt Kurators Dygtighed og Rasthed i at fremme, hvad der paalaa ham, har haft en væsentlig Indflydelse paa Skiftebehandlingen. Der er heller ikke noget Punkt under hele den foreslaaede nye Skiftebehandling, hvorved jeg finder Anledning til her at standse for at gjendrive Moderindringer, der ere fremkomne derimod. Jeg tror, at man vil være vel tjent med at faae den saaledes indrettet, som det her er foreslaaet, men det er jo naturligt, at der med Hensyn til Enkeltheder, der ikke officere